

DECIZIE

asupra sesizării pentru controlul constituționalității Hotărîrii
Guvernului nr.84 din 13 februarie 2010 “Cu privire la
transmiterea unei întreprinderi de stat”

din 30.04.2010

Monitorul Oficial nr.72-74/13 din 14.05.2010

* * *

Curtea Constituțională în componența:

Dumitru PULBERE – președinte
Alina IANUCENCO – judecător-raportor
Petru RAILEAN – judecător
Elena SAFALERU – judecător
Valeria ȘTERBEȚ – judecător

grefier – Dina Musteață, examinînd, în conformitate cu art.44 din Codul jurisdicției constituționale, sesizarea Președintelui interimar al Republicii Moldova, dl Mihai Ghimpu, pentru controlul constituționalității Hotărîrii Guvernului nr.84 din 13 februarie 2010 “Cu privire la transmiterea unei întreprinderi de stat”,

A CONSTATAT:

Prin Hotărîrea Guvernului nr.84 din 13 februarie 2010 “Cu privire la transmiterea unei întreprinderi de stat” (în continuare – Hotărîrea nr.84), Centrul de Telecomunicații Speciale a fost transmis din gestiunea Serviciului de Informații și Securitate în gestiunea Cancelariei de Stat.

În conformitate cu art.88 lit.i) din Constituție, Președintele interimar al Republicii Moldova, dl Mihai Ghimpu, prin Decretul nr.198-V din 1 martie 2010, a suspendat Hotărîrea nr.84, sesizînd Curtea Constituțională în vederea controlului constituționalității acesteia.

Autorul sesizării consideră că Guvernul a comis o imixtiune în atribuțiile de bază ale Parlamentului, încălcînd principiul separației puterilor.

În viziunea sa, Hotărîrea nr.84 din 13 februarie 2010 constituie o sursă de norme juridice care nu sînt bazate pe lege, ceea ce contravine prevederilor art.102 alin.(2) din Constituție, potrivit cărora hotărîrile Guvernului se adoptă pentru organizarea executării legilor.

Potrivit Legii privind Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova nr.753-XIV din 23 decembrie 1999, crearea, asigurarea funcționării și securității sistemelor guvernamentale de telecomunicații, elaborarea strategiei și realizarea politicii naționale în domeniul creării, administrării și asigurării funcționării și securității sistemelor speciale de telecomunicații este pusă în sarcina Serviciului de Informații și Securitate.

În scopul executării prevederilor Legii nr.753-XIV, prin Hotărîrea nr.735 din 11 iunie 2002 “Cu privire la sistemele speciale de telecomunicații ale Republicii Moldova”, Guvernul a acceptat propunerea Serviciului de Informații și Securitate privind crearea în subordinea Serviciului a Centrului de Telecomunicații Speciale cu statut de întreprindere autogestionară de stat.

Autorul sesizării observă că, potrivit acestei legi, activitatea Serviciului este coordonată de către Președintele Republicii Moldova și este supusă controlului parlamentar.

Pentru aceste considerente, conchide autorul, Guvernul nu era în drept să transmită Întreprinderea de Stat “Centrul de Telecomunicații Speciale” din gestiunea Serviciului de Informații și Securitate în gestiunea Cancelariei de Stat.

Supunînd examinării preliminare datele referitoare la obiectul sesizării, Curtea a constatat că Hotărîrea nr.84 nu face resortul jurisdicției constituționale, deoarece nu comportă caracter de act normativ.

Constituția stipulează expres și limitativ atribuțiile Curții Constituționale. Astfel, Curtea are competența de a exercita controlul constituționalității doar al actelor normative, adoptate sau emise de către o autoritate publică centrală, avînd caracter coercitiv, general și obligatoriu, din domeniul său

jurisdicțional fiind exceptate regulamentele Parlamentului, decretele Președintelui Republicii Moldova și hotărârile Guvernului cu caracter individual. Această interpretare concordă cu art.140 alin.(1) din Constituție, din care rezultă că în hotărârile adoptate Curtea Constituțională se pronunță exclusiv asupra legilor și actelor normative sau asupra unor părți ale acestora (Hotărârea Curții Constituționale nr.15 din 6 mai 1997 “Cu privire la interpretarea art.135 alin.(1) lit.g) din Constituția Republicii Moldova”).

Dezvoltând competența în materie și limitele de competență ale Curții Constituționale, legislatorul a stabilit expres că Curtea Constituțională examinează în exclusivitate probleme de drept (art.31 alin.(3) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și art.4 alin.(3) din Codul jurisdicției constituționale).

Curtea relevă că pot fi considerate probleme de drept de jurisdicție constituțională problemele care apar în aplicarea actelor normative în vigoare corelate cu dispozițiile Legii Supreme.

Potrivit art.2 din Legea privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale nr.317-XV din 18 iulie 2003, act normativ, emis de Guvern, este actul juridic care stabilește reguli obligatorii de aplicare repetată la un număr nedeterminat de situații identice.

Analizând conținutul Hotărârii nr.84, Curtea Constituțională reține că aceasta comportă caracter de dispoziție, este valabilă pentru un singur caz și un cerc restrâns de subiecți expres determinat.

În temeiul celor menționate, Curtea conchide că prin natura sa Hotărârea nr.84 este un act administrativ individual de gestiune, motiv pentru care nu poate face obiect al jurisdicției constituționale la sesizarea subiecților abilitați cu acest drept.

În Hotărârea nr.16 din 28 mai 1998 “Cu privire la interpretarea art.20 din Constituția Republicii Moldova”, cu revizuirile operate prin Hotărârea nr.39 din 9 iulie 2001 și Hotărârea nr.10 din 16 aprilie 2010, Curtea a statuat că actele administrative cu caracter individual, fiind acte juridice care nu conțin norme de drept, reprezentând norme cu caracter personal, cu efecte juridice unice, aplicabile doar unui singur caz și, prin urmare, neobligatorii pentru publicul general, nu pot face obiect al controlului constituționalității, cu excepția actelor emise de Parlament, Președintele Republicii Moldova și Guvern referitoare la persoanele oficiale exponente ale unui interes public deosebit, alese sau numite pentru durata mandatului atribuit, care pînă la elaborarea de către legislator a cadrului legal pertinent vor fi supuse controlului constituționalității sub aspectul formei și procedurii de adoptare.

Avînd în vedere cele menționate, Curtea apreciază că sesizarea nu întrunește datele admisibile pentru exercitarea controlului constituționalității, nu corespunde rigorilor art.39 din Codul jurisdicției constituționale și, deci, nu poate fi acceptată pentru examinare în fond.

În conformitate cu prevederile art.24 alin.(1), art.26 alin.(1), art.31 din Legea cu privire la Curtea Constituțională, art.6 alin.(1) și alin.(2), art.39 alin.(2), art.40 alin.(3) și art.64 din Codul jurisdicției constituționale, Curtea Constituțională

DECIDE:

1. Nu se acceptă spre examinare în fond sesizarea pentru controlul constituționalității Hotărârii Guvernului nr.84 din 13 februarie 2010 “Cu privire la transmiterea unei întreprinderi de stat”.

2. Prezenta decizie este definitivă, nu poate fi supusă nici unei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în *Monitorul Oficial al Republicii Moldova*.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

Dumitru PULBERE

Chișinău, 30 aprilie 2010.